

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Europski pravosudni atlas u građanskim stvarima>

Uzajamno priznavanje zaštitnih mjera u građanskim stvarima

Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

Rumunjska

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

Legea nr. 217/2003 republicată pentru prevenirea și combaterea violenței domestice

Ordinul de protecție provizoriu

Ordinul de protecție provizoriu se emite de către polițiștii care constată că există un risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie pusă în pericol printr-un act de violență domestică. Pentru verificarea sesizărilor, aflarea adevărului și soluționarea sesizării, polițiștii au dreptul să obțină probe.

Ordinul cuprinde mențiuni cu privire la data, ora și locul emiterii; numele, prenumele, calitatea și unitatea de poliție din care face parte polițistul care îl emite; date care să asigure identificarea agresorului și victimei; descrierea motivelor de fapt care au determinat dispunerea acestuia și indicarea probelor; temeiul de drept; data și ora la care începe aplicarea și încetarea măsurilor de protecție; dreptul de a contesta ordinul, termenul și instanța la care se poate depune contestația.

Ordinul de protecție se semnează de către polițistul care îl emite.

Prin ordinul de protecție provizoriu se dispun măsuri de protecție apte să contribuie la diminuarea riscului iminent constatat: evacuarea temporară a agresorului; reintegrarea victimei în locuința comună; obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate; obligarea agresorului de a purta permanent un sistem electronic de supraveghere; obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute.

Obligațiile și interdicțiile dispuse împotriva agresorilor devin obligatorii imediat după emiterie, fără somație și fără trecerea vreunui termen. Ordinul se comunică agresorului și victimei. Ordinul se înaintează de către unitatea de poliție din care face parte polițistul care l-a emis, pentru confirmare, parchetului de pe lângă judecătoria competentă în a cărei rază teritorială a fost emis. Procurorul de la parchetul competent decide cu privire la necesitatea menținerii măsurilor de protecție dispuse de organul de poliție.

Ordinul poate fi contestat la instanța de judecată competentă.

Ordinul de protecție

Persoana a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență poate solicita instanței ca să emită un ordin de protecție prin care să se dispună provizoriu: evacuarea temporară a agresorului; reintegrarea victimei în locuința familiei; limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune; cazarea/plasarea victimei într-un centru de asistență; obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă; interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone; obligarea agresorului de a purta un sistem electronic de supraveghere; interzicerea oricărui contact cu victima; obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute; încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora.

Durata măsurilor se stabilește de judecător, fără a putea depăși 6 luni de la data emiterii ordinului. Cererea este de competența judecătoriei de pe raza teritorială în care își are domiciliul sau reședința victima.

Cererea se întocmește potrivit [formularului tip](#) (31 Kb) și este scutită de taxa judiciară de timbru.

Ordinul de protecție este executoriu. Executarea se face fără somație sau fără trecerea vreunui termen. Respectarea ordinului este obligatorie și pentru persoana protejată.

Copia dispozitivului hotărârii se comunică, în ziua pronunțării, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și a agresorului.

Ordinul se pune în executare de îndată de către sau sub supravegherea poliției.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

Conform art. 28 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, ordinul de protecție provizoriu se emite de către polițiștii care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată că există un risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea unei persoane să fie pusă în pericol printr-un act de violență domestică, în scopul diminuării acestui risc.

Autoritățile competente să emită ordinul de protecție sunt judecătoriile în circumscripția cărora își au domiciliul sau reședința victimele, conform art. 40 din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată.

Conform art. 3 din art. I indice 5 din O.U.G. nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la UE, aprobată cu modificări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, asupra cererii de eliberare a certificatului instanța se pronunță, prin încheiere, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.

Încheierea prin care cererea a fost admisă nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care cererea a fost respinsă este supusă numai apelului, în termen de 5 zile de la comunicare.

Certificatul se eliberează persoanei protejate și se comunică, în copie, persoanei care reprezintă amenințarea, care va fi înștiințată asupra faptului că măsura de protecție astfel certificată este recunoscută și are forță executorie în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Conform art. 32 și art. 46 alin. (2) din Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, ordinul de protecție provizoriu și ordinul de protecție se pun în executare de îndată, de către sau, după caz, sub supravegherea poliției.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Conform art. 8 din art. I indice 5 din O.U.G. nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la UE, aprobată cu modificări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, în vederea executării, pe teritoriul României, a unei hotărâri emise într-un alt stat membru al Uniunii Europene, prin care s-au dispus măsuri de protecție necunoscute sau diferite de cele prevăzute de legea română, instanța română ajustează, în condițiile art. 11 din Regulamentul nr. 606/2013, elementele de fapt ale măsurii de protecție pentru a o face

executabilă pe teritoriul României în condițiile prevăzute de legea română, dispunând măsuri cu efecte echivalente și care urmăresc obiective și interese similare. Măsura dispusă de instanța română nu poate produce efecte care să le depășească pe cele prevăzute de dreptul statului membru de origine pentru măsura dispusă prin hotărârea pronunțată de instanța statului membru de origine.

Ajustarea se face, din oficiu sau la cererea părții interesate, în cadrul soluționării cererilor având ca obiect încuviințarea executării hotărârii sau refuzul recunoașterii sau executării, ori pe cale principală.

Instanța competentă este judecătoria.

În cazul în care instanța constată că este necesară ajustarea, va dispune citarea părților. Prezența procurorului este obligatorie.

Împotriva hotărârii prin care instanța a procedat la ajustarea hotărârii pronunțate într-un alt stat membru se poate introduce apel, în termen de 10 zile de la comunicare. Hotărârea pronunțată în apel nu este supusă recursului.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Conform art. 1 din art. I indice 5 din O.U.G. nr. 119/2006 privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la UE, aprobată cu modificări prin Legea nr. 191/2007, cu modificările și completările ulterioare, cererile de refuz al recunoașterii și cererile de refuz al încuviințării executării pe teritoriul României, a hotărârilor privind măsuri de protecție pronunțate, într-un alt stat membru al Uniunii Europene, potrivit prevederilor Regulamentului nr. 606/2013, sunt de competența judecătoriei.

Ultima actualizare: 16/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.